

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angelček!“

Štev. 5.

V Ljubljani, 1. maja 1897.

Leto XXVII.

Majnikova.

Pomlad cvetna je prispela
 Znôva na zemljo otožno,
 Darežljivo je odela
 Vse z obleko pestro-rožno.
 Koder gré, življenje vdahne:
 Cvetje polja, petje lésa
 Mámi nam oči, ušesa;
 In pomladne sape lahne
 Nam okrožajo glavé.
 Dvígni, dvígni se srcé!
 Saj je prišel spet nazaj
 Ljubeznivi mesec maj.

Blažena tekó nam leta:
 Prostim vseh skrbíj nebrojnih
 Nam življenje ne obeta
 Dnevov trudnih, dnevov znojnih.
 Solzna zemlja — vrt cveteči
 V domišljiji se dozdeva,
 Kjer veselo naj prepeva
 Človek v nekaljeni sreči.
 Še nam mlada lica rdé,
 Jasne še oči goré,
 Saj praznujemo sedaj
 Svojega življenja maj.

V vence víjmo pestre cvete,
 Naj iz grl glasé se spevi,
 In zaúpljivo kot dete
 Jih darujmo sveti Devi,
 Ki v nebesih v divni slavi
 Vekov mnogo že kraljuje,
 Naše prošnje milo čuje,
 Nas v potrebah ne ostavi.
 Dvígajmo zato prošnjé
 V cvetnem mesecu do Nje:
 Vsi otroci Nji tedaj
 Posvetímo mesec maj!

Ko življenja dan utóne,
 Živo nam okó ugasne,
 Duh pustí telesa spóne,
 Dvigne se nad zvezde jasne
 Pred prestol Trojice svete.
 Tamkaj v sreči preveseli
 Bomo alelujo peli,
 Veke žíli nikdar štete.
 K Bogu torej hrepené,
 Naj vse misli in željé,
 Kjer vžívali vekomaj
 Bodemo nebeški maj.

Fr. Kralj.